

סתם לעבודה מלאה של הטכנאים הנוספים, אך אני מקווה שנתגבר במהירות על קשיים אירגוניים ניים אלה.

בעת ביצוע הטיפול התקופתי הראשון במשק משתמש הטכנאי קודם כל בחלפים חדשים הנמצאים במחסן המשק. בתנאי שחלפים אלה ראויים לשימוש. להפתעתי מצאנו בכמה משקים חלפים חדשים (חלקי גומי) שהיו מוגנים זמן רב ושנשמרו במקום בלתי מתאים, ונתגלו כבלתי ראויים לשימוש! השימוש בחלפים חדשים ממחסן המשק יוויל כמובן את מחיר השירות בשנה הראשונה וכך יחוסל מלאי החלפים אשר המשק לא יהיה זקוק לו בעתיד.

משק שרוכש כיום מכונה חדשה (קיבוצית או מושבית) ינהג בתבונה אם יתקשר עם השירות בעת הפעלת המכונה החדשה. הוא אף יכול להתקשר עם השירות לשם התקנת המכונה. מובן שבמקרה של קבלת מכונה חדשה לשירות יהיה התשלום עבור שנת השירות הראשונה קטן בהרבה מהתשלום השוטף, כי אין השירות מחליף אף חלק אחד בתחילת שנת השירות הראשונה, בה בשעה שהחלפת אביזרים שונים והספקת כל חלקי הגומי הכרחיים הם כשירותים משומשת.

חי הברון

ה. מ. ב.

שורות אלה אנו מסיימים את תקופת ההרצה ואנו עומדים לפני הרחבת השירות ע"י הכנסת 2 טכנאים נוספים וקביעת איזורי שירות מוגדרים. בשלב הבא אני צופה ל-3 איזורים: בצפון, מרכז ודרום.

כדי להקל על הפרוצדורה הפורמאלית של התקשרות המשקים, הדיעו אירגוני הקיבוצים שהם מוותרים על ייפוי הכוח הרשמי, עליו הודעתי בחוברת הקודמת והם מכבדים את הרצת המשק, בצירוף חותמת המשק, שהשירות אכן התחיל לפעול במשק. הטכנאי מביא איתו טופס, ביום הטיפול התקופתי הראשון, בו מאשר המשק את התחלת השירות אצלו. תנועת המושבים הסכימה לסידור זה לגבי המושבים השיתופיים. לכן מספיקה הודעת המשק הקיבוצי המושב השיתופי לחברת גומן או להתאחדות כדי להכליל אותו בשירות התקינות. אך לגבי חברי המושבים יש עדיין צורך במסירת ייפוי הכוח מטעם הנהלת המושב למשקי תנועת המושבים (מת"ם) לטפל בהתקשרות עם בעל השירות.

עד כה ביצענו את השירות במשקים קיבוציים בעיקר, אך התחלנו לפעול גם במשקים מושביים ובבת-ספר. מידי שבוע בשבוע מתקבלות הודעות נוספות מחברים על רצונם להיזקק לשירות התקינות. על החברים להבין שייתכנו עיכובים מסויימים בחודשים הראשונים, עד לכני

זוטר

▲ גם בארה"ב מתאוננים הצרכנים על עליית המחירים של צרכי אוכל, וכדי להוכיח שאין לבוא ב"טענות" מיוחדות לייצרני החלב כמפקיעי שערים פורסמו עובדות דלהלן על השינויים שחלו, מבחינה כלכלית, בעשור האחרון:

- ההכנסה הממוצעת למפרנס עלתה ב-63%.
- ההוצאה למזון לנפש באותה תקופה עלתה ב-31%.
- לפני 10 שנים דרוש היה שכר-עבודה של 7.1 דקה (בחרושת) כדי לקנות ליטר אחד חלב; כיום (ב-1969) די בשכר של 5.9 דקות כדי לקנות ליטר אחד.
- לקניית פאונד אחד של חמאה (453 גרם) צריך היה להוציא שכר-עבודה של 21.4 דקה; כיום — רק 16.2 דקות.
- אינדקס המחירים של מיצרכים שהחקלאים קונים עלה בממוצע ב-28%; אולם המיסים, הכלולים באינדקס הנ"ל, עלו ב-106% ושכר העבודה (לפועלים שכירים) — ב-77%.
- לפני עשר שנים היוותה ההוצאה לנפש למזון כ-20.6% מכלל ההוצאה של הצרכן הממוצע, וכיום ירדה ההוצאה למזון ל-16.8%.